

Tevrat'ta bazı bölümlerin değiştirildiğini söylüyorsunuz. Peki Peygamber Efendimizi anlatan bölümleri nasıl hasar görmedi? Tevratı değiştirenler bilerek mi değiştirmediler?

Tevrat ve İncil içinde Hazret-i Peygamber Efendimizi (asm) müjdeleyen ifadelerin olduğu ve bunların zaman içerisinde hâsîd Yahudi ve Hristiyan din adamlarınca değiştirildiği hakikati ayetlerle sabittir.

Bu mânayı teyit eden ayetler şu şekildedir:

"Yahudiler: 'Üzeyir Allah'ın oğludur.' dediler. Hristiyanlar da 'Mesih, Allah'ın oğludur.' dediler. Bu onların ağızlarında geveledikleri sözlerden ibarettir. Onlar, sözlerini daha önce geçmiş kâfirlerin sözlerine benzetiyorlar. Hay Allah kahredesiler! Nasıl da haktan batıla döndürülüyorlar?" (Tevbe, 9/30)

"Elleriyle kitap yazıp, biraz para almak için: 'Bu Allah tarafındandır.' diyenlerin vay haline! Vay o ellerinin yazdıklarından ötürü onlara! Vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!" (Bakara, 1/79)

Bu âyet-i kerimede, Yahudilerin ve Hristiyanların bir sınıfına işaret edilmektedir. Bunlar, haksız yere insanların mallarını yemek için Allah'a karşı yalan uyduran ve kendi elleriyle yazdıklarını Allah tarafından gönderilmiş gibi göstererek cahil insanları sapıklığa sürükleyen Yahudi ve Hristiyan ilim adamlarıdır. Bunlar, Hz. Muhammed (asm)'in Tevrat'taki ve İncil'deki sıfatlarını siliyor, onun yerine insanların hoşuna gidecek şeyler yazıyorlardı. Ayrıca kendi içtihatlarını, Allah tarafından indirilmiş âyetler gibi gösteriyorlardı. Böylece Allah'a karşı yalan ve iftirada bulunuyorlardı. Bu yüzden veyl azabını hak etmişlerdir.

"Ey Ehl-i kitab! Niçin hakkı bâtıla karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?" (Âl-i imrân Suresi, 3/71)

"Halbuki Mesih onlara demişti ki: Ey İsrâiloğulları, benim de Rabb'im sizin de Rabb'iniz olan Allah'a kulluk edin. Kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar. Varacağı yer ateştir, zâlimlerin yardımcısı yoktur." (Mâide Suresi, 5/72)

"Hani bir zaman Meryemoğlu İsa da: 'Ey İsrailoğulları, şüphesiz ki ben Allah'ın size gönderdiği, benden önce gelen Tevratı doğrulayan ve benden sonra gelecek "Ahmed" adında bir peygamberi müjdeleyen bir Peygamberim.' demişti. Fakat O peygamber kendilerine apaçık delillerle

gelince: 'Bu getirdiklerin apaçık bir sihirdir.' dediler." (Saf Suresi, 61/6)

Bu âyet-i kerime, Hz. İsa (as)´ın, Hz. Muhammed (asm) daha gelmeden evvel, onun geleceğini ve isminin de "**Ahmed**" olacağını haber verdiğini bildirmektedir. Ancak, Hz. Muhammed (asm) gelince de, herkesten evvel ehl-i kitabın ona iman etmeleri gerekirken, onu sihirbazlıkla, itham edip getirdiği şeylerin de sihir olduğunu söylediklerini beyan etmektedir.

Peygamber Efendimiz (asm), Hz. İsa (as)´ın, kendisinin geleceğini müjdelediğini beyan eden bir hadis-i şerifinde şöyle buyuruyor:

"Âdem (a.s.) çamurunun içinde yatarken ben, Allah katında peygamberlerin sonuncusuydum. İlk ortaya çıkışımı size haber vereyim. Ben, atam İbrahim´in duası, İsa´nın müjdesi ve annemin gördüğü rüyayım. Peygamberlerin anneleri böyle rüyalar görürler." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/127)

Kur'an-ı Kerim, Tevrat ve İncil'in Hazret-i Peygamber (asm)'den haber ve müjde verdiklerini bize ihbar ediyor. Şimdi ise o müjde ve haberlerin birçoğu metin olarak Tevrat ve İncil de bulunmuyor, ya da hafî olarak bulunuyor diye Kur'an-ı Kerimi *-hâşâ-* tekzib edip, inkâr etmemiz akıl kârı değildir.

İşte bu hakikate binaen Üstad Hazretleri, şu anki Tevrat ve İncili değil, geçmişteki İslam âlimlerince kayıt altına alınan Tevrat ve İncili ölçü almıştır. Bu yüzden bazı mukaddes metinlerin şu anki Tevrat ve İncilde bulunmaması tabîdir.

Netice olarak, Yahudi ve Hristiyan din adamlarının bunca tahriflerine rağmen, Tevrat ve İncil'de yine de bir takım işaret ve karineler kalabilmiştir. Nitekim Üstad da tahriften sonra bu kadar işaretin olduğundan yola çıkarak, tahriften önce daha çok işaretin olduğunu ifade etmektedir. İslam âlimleri bu remz ve işaretlerini tanzim ve muhafaza ederek günümüze kadar ulaştırmışlardır. Hâlihazırdaki İncil ve Tevratlarda bile bu müjde ve işaretler mevcuttur. Risale-i Nurların **Mektubat** adlı eserinin On Dokuzuncu Mektub'unda bu ayetlerden misaller mevcuttur, geniş malumat için oraya bakılabilir.

Risale-i Nur'un içinde geçen kutsî metinlerin kaynakları ve bazen ayet numaraları tek tek veriliyor. Bunların hepsi bazı zaman dilimlerinde İslam âlimlerince tahkik ve tahriç edilmiş ve eserlerinde beyan edilmiş hakikatlerdir.

Tabîî zamanla bu kutsî metinlerin hâsîd papaz ve hahamların tahrifi ile kaybolmaları mümkündür. Ama mühim olan, o zaman dilimlerinde güvenilir İslam âlimlerince kayıt altına alınmış olmasıdır. Bu kutsî metinler kayıt altına alındıktan sonra tahrif edilip kaybedilmesi o kutsî metinlerin hüccetine zarar vermez.

Kıyamet alametlerinin büyük bir kısmı hadis-i şeriflerde bildirilmiştir. Kur'an-ı Kerim'de çok az ayet kıyamet alametlerinden bahseder. Hadisler bir çeşit ayetlerin

tefsiri ve izahı olduğu için, ayetler sadece işaret ve karineler ile hâdiselerden bahseder, tafsilatını hadislere havale eder. Bu sebeple her hadisenin teferruat kısmını ayetler içinde aramak doğru olmaz.

Mesela Allah namaz kıl, zekât ver, emrini on dört yerde tekrar eder, ama namazın ve zekâtın tafsilat kısımlarından bahsetmez, tafsilini Hazret-i Peygamberimiz (asm)'in sünnetine ve hadislerine havale eder. Kıyamet ile alâkalı alametler hadis kaynaklarında çokça zikredilir, tafsili için o hadislere bakılabilir.